

II Agost MCMXXXI

«El rey ha muerto: viva el rey!»

PER F. VIVER, PREV.

Apar un somni. Ahir era befada
la nostra llengua dintre el clos pairal;
i era altra, forastera, emmanllevada
en temples i en escoles triomfal.

Era ahir, que un exèrcit de conquesta
feia sonar l'estranya com clarí;
i era la nostra la cendrosa trista,
i era d'esclavitud segell roí.

I juràvem en l'altra, obediència
en un exèrcit, als senyors ínics;
i en ella pregonàvem nostra ciència
i escrivíem als pares i als amics!

Mes contra els reis alçava la protesta
el català, que porta un rei al cos;
i Espanya entera redreça la testa,
i queia un tron pels crits de tots commòs.

I parlava la terra catalana
quan de l'enrunament parà el ressò,
mostrant nostra bandera sobirana:
el rei és fora, el rei ara soc jo.

* * *

Per fi ha oït la veu de sos poetes,
que han commogut les terres i els mars;
i ella amb ses veus com núbols de segetes
ha cobert l'ample de son cel tan clar.

Brilla neta de sang nostra bandera
que hem conquerit sòls amb la voluntat,
i el món meravellat ja la venera
com un miracle de la Llibertat.

* * *

Ara que tot dins teu de joia brilla,
i tot, muntanya i valls, de glòria llú,
recorda't Catalunya, que ets pubilla
dins una nova Espanya; i ara ets tu.

Ta voluntat d'heroi, ta força interna,
vencedores i ardides fa fes mans:
sigui sempre per tu, llança moderna
per a combatre els enemics flamants;

sigui arma de treball, amor pel poble;
en lluita pel progrés, clarí vivent;
sempre tan forta, indomtable i noble
com en el jorn de ton Renaixement.

* * *

la no ets pagesa que sa llar esguarda,
esporuguida en un recó d'escón;
que ja ta llengua — espasa o espingarda —
es fa sentir potent dintre del món.

Sentint la vigoria de ton viure
i triomfar, no vulguis més tirans
— pobles o reis. — T'has fet la llei i ets lliure
en el concert de pobles tos germans.

Per bé que en el teu cor Amor hi covi,
delicat sistre brollador de salms;
per qui tacar ta excelsa porpra provi
es coverteixi en un fogar de llamps.